

Sygn. akt XII C 1405 / 18

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 września 2018 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu XII Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: **SSO Krzysztof Rudnicki**

Protokolant: **Iga Witkowska**

po rozpoznaniu w dniu 14.09.2018 r.

we Wrocławiu

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **Banku S.A. w W.**

przeciwko **K. G.**

o zapłatę 102 622, 96 zł

oddala powództwo.

UZASADNIENIE

(...) Bank S.A. w W. w dniu 03.04.2018 r. wystąpił w elektronicznym postępowaniu upominawczym o zasądzenie od pozwanego K. G. 102 622, 96 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztami procesu.

W uzasadnieniu pozwu powód podał, że w dniu 24.02.2017 r. pozwany zaciągnął zobowiązanie względem powoda – pomiędzy stronami zawarta została umowa pożyczki numer (...). Na podstawie wymienionej umowy pozwany zobowiązał się m.in. do terminowej spłaty określonej sumy pieniężnej na rzecz powoda. W związku z nienależyтым wykonywaniem przez pozwanego zaciągniętego zobowiązania umownego (brak terminowego regulowania wpłat) skutkujących naruszeniem warunków w/w umowy, zadłużenie powstałe na tle jej realizacji w dniu 06.03.2018 r. zostało postawione w stan pełnej wymagalności. Pismem z dnia 13.03.2018 r. pozwany został wezwany do spłaty wymagalnego zadłużenia pod rygorem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego, Jako że wezwanie do zapłaty nie odniosło oczekiwanego skutku, gdyż zadłużenie nie zostało przez pozwanego spłacone, powód podjął decyzję o konieczności wystąpienia przeciwko pozwanemu z powództwem o zapłatę. Na potrzebę powództwa działając w oparciu o art. 95 ust. 1 Prawa bankowego powód w dniu 30.03.2018 r. wystawił wyciąg z ksiąg rachunkowych banku nr (...). W treści rzeczzonego dokumentu wskazana została wysokość oraz struktura zadłużenia ciężącego na pozwanym z tytułu zawarcia oznaczonej umowy, jak również sprecyzowane i podane zostały szczegółowe wyliczenia należności odsetkowych, stanowiących element tego zadłużenia.

Powód podał, że na objętą pozwem kwotę 102 622, 96 zł składają się następujące należności:

1. niespłacony kapitał w kwocie 96 807, 61 zł,
2. odsetki umowne w kwocie 5 028, 75 zł,

3. odsetki umowne za opóźnienie w kwocie 786, 60 zł.

Postanowieniem z dnia 10.04.2018 r., VI Nc-e 580734/18, referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin Zachód w Lublinie przekazał sprawę Sądowi Okręgowemu we Wrocławiu w następstwie stwierdzenia braku podstaw do wydania nakazu zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym.

Pozwany nie stawiał się na rozprawę, nie złożył odpowiedzi na pozew ani nie zajął stanowiska w sprawie w inny sposób.

Sąd zważył, co następuje.

Powództwo nie mogło zostać uwzględnione, nawet mimo wydania w sprawie wyroku zaocznego.

Zgodnie z art. 339 § 1 kpc, jeżeli pozwany nie stawiał się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo pomimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, sąd wyda wyrok zaoczny. Pozwany – prawidłowo zawiadomiony o terminie rozprawy w trybie art. 139 § 1 kpc – nie stawiał się na rozprawę ani nie zajął stanowiska w formie pisma procesowego.

Zgodnie z art. 221 kpc pozwany nie może odmówić wdania się w sposób co do istoty sprawy, chociaż wniósł zarzuty formalne. Brak odniesienia się pozwanego do przedmiotu sprawy oznacza bierną podstawę procesową, co skutkuje z mocy art. 339 § 1 kpc wydaniem w sprawie wyroku zaocznego.

Zgodnie z art. 339 § 2 kpc w takim wypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa.

Sąd doszedł do przekonania, iż w okolicznościach tej sprawy, z uwzględnieniem jej przebiegu i czynności podjętych, a przede wszystkim niepodjętych przez pełnomocnika powoda, zachodzą istotne wątpliwości co do zasadności żądania pozwu.

Po przekazaniu sprawy z Sądu Rejonowego Lublin - Zachód pełnomocnik powoda został wezwany do usunięcia braków formalnych pozwu i usunął te braki, tj. uiścił opłatę oraz wykazał umocowanie do reprezentowania powoda.

Pełnomocnik powoda nie uzupełnił natomiast pozwu o dokumenty mające stanowić podstawę wykazania roszczenia.

W pozwie z dnia 03.04.2018 r. pełnomocnik powoda wskazał listę dowodów, na której znajdowały się: umowa pożyczki z dnia 24.02.2017 r., wyciąg z ksiąg bankowych z dnia 30.03.2018 r., a także wezwanie do zapłaty z dnia 13.03.2018 r. wraz z pocztowym potwierdzeniem nadania.

Do dnia rozprawy pełnomocnik powoda nie złożył wymienionych dokumentów. Tym samym przedstawienie stanowiska procesowego powoda ograniczyło się wyłącznie do podniesienia twierdzeń co do pewnych okoliczności faktycznych, bez poparcia ich jakimkolwiek materiałem dowodowym.

Zgodnie z art. 6 kc ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne. Normie tej w warstwie procesowej odpowiadają art. 3 kpc, wedle którego strony zobowiązane są przedstawiać dowody, oraz art. 232 kpc, stanowiący, że strony zobowiązane są wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne.

W imieniu powoda z pozwem wystąpił zawodowy pełnomocnik, który powinien być świadomy zasad prowadzenia procesu cywilnego i występowania w nim w charakterze strony. Sąd w składzie rozpoznającym sprawę uważa, że powód jako zastępowany przez zawodowego pełnomocnika powinien wykazać się należyłą aktywnością dowodową i w zakresie dowodów z dokumentów powinien je należycie zaoferować i przedłożyć sądowi. Przedstawienie dowodów w rozumieniu art. 3 i 232 kpc oznacza w wypadku osobowych źródeł dowodowych należyte ich oznaczenie, tj. wskazanie

imion, nazwisk i adresów świadków, a w przypadku dowodów z dokumentów po prostu ich złożenie do akt sprawy w załączeniu do pisma procesowego albo podczas rozprawy. Powód tego nie uczynił.

Jak wskazał Sąd Okręgowy w Warszawie w uzasadnieniu postanowienia z dnia 03.06.2016 r., XXIII Gz 524/16, w interesie powoda leży uzupełnienie wcześniej złożonego wcześniej pozwu przez dołączenie wymienionych w nim dowodów w celu osiągnięcia celu procesu w postaci uwzględnienia powództwa. Powód powinien dołączyć wskazane wcześniej dowody, mając na względzie skutki procesowe wynikające z tzw. ciężaru wspierania postępowania (art. 6 § 2 kpc) i sankcje przewidziane w art. 207 i 217 kpc, których stosowanie wiąże się z rygorem pomijania spóźnionych twierdzeń i dowodów oraz konsekwencje związane z nieudowodnieniem swoich twierdzeń w postaci oddalenia powództwa.

Trzeba zwrócić uwagę, że w ramach dokonanej w 2013 r. nowelizacji art. 505³⁷ kpc po przekazaniu sprawy z sądu elektronicznego sąd właściwy według zasady ogólnych kieruje do powoda jedynie wezwaniem do usunięcia braków pozwu o charakterze ściśle formalnym - wykazania umocowania i uiszczenia brakującej opłaty – pod rygorem umorzenia postępowania. Ustawodawca zrezygnował z wzywania do uzupełnienia pozwu przez złożenie wymienionych w nim dokumentów pod tym samym rygorem. Oznacza to, że brak załączników do pozwu utracił charakter braku formalnego skutkującego umorzeniem postępowania w sprawie. Dowody mające stanowić załączniki do pozwu powód może złożyć wraz z pismem usuwającym braki formalne w trybie art. 505³⁷ kpc, wraz z innym pismem procesowym albo na rozprawie, jednakże pod znacznie dalej idącym i istotniejszym rygorem – oddalenia powództwa.

Pełnomocnik powodowego Banku nie wykorzystał wskazanych możliwości. Nie złożył dokumentów wymienionych w pozwie jako załączniki i dowody ani w piśmie uzupełniającym pozew ani później w formie pisma procesowego ani na rozprawie w dniu 14.09.2018 r. Zaniechanie to może skutkować wobec powoda wyłącznie negatywnie, niezależnie od postawy procesowej pozwanego.

W ocenie Sądu Okręgowego nawet w ramach wyrokowania zaocznego i przy uwzględnieniu dyspozycji art. 339 § 2 kpc nie jest wystarczające samo przywołanie twierdzeń co do okoliczności faktycznych – w taki sposób, jak to zostało w pozwie przedstawione. Pozew został sformułowany hasłowo, powód nie sprecyzował wielu istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy okoliczności. Nie wskazał, w jakiej wysokości i na jaki okres została pozwanemu udzielona pożyczka. Nie wiadomo, czy kapitał w kwocie 96 807, 61 zł to kapitał pierwotny czy też pozostały do spłaty po uiszczeniu którejkolwiek z rat. Nie wiadomo, na jakiej podstawie zadłużenie stało się wymagalne w dniu 06.03.2018 r. Nie wiadomo, w jaki sposób zostały naliczone odsetki.

Powód wyraźnie wskazał w pozwie, że wysokość oraz struktura zadłużenia, a także szczegółowe wyliczenie odsetek, zostały przedstawione w wyciągu z ksiąg rachunkowych banku mającym stanowić załącznik do pozwu. Tego dokumentu – mającego istotne znaczenie – Sąd nie otrzymał.

W tej sytuacji należy zakwestionować postrzeganie uwiarygodnienia twierdzeń pozwu co do istnienia i wysokości zobowiązania pozwanego wobec powoda jako wystarczającego w rozumieniu art. 339 § 2 kpc.

Powyższy wniosek prowadzi do oddalenia powództwa, o czym Sąd orzekł w sentencji wyroku zaocznego.